

lahko je vzeti nase smrt in sramoto in udarec v obraz in nerazumenje in zaničevanje vseh ljudi.

Vse je lahko razen razžaliti Te.

Vse je lahko, o Bog, tistemu, ki Te ljubi,

Razen ne delati po Tvoji sveti volji.

(Vstane.)

In sedaj tudi jaz Tvoj duhovnik, vstanem in se nagnem nad to darovano žrtev

In molim zanjo, kakor se moli nad nekvašenim kruhom pri maši.

Sveti Oče, Ti vidiš to ovco, ki je storila, kar je mogla.

Imej sedaj usmiljenje z njo in ji ne naloži neznoznega bremena,

Imej usmiljenje tudi z menoj, duhovnikom, grešnikom, ki sem Ti pravkar daroval svojega edinega otroka z lastnimi rokami.

In Vi, moja hčerka, recite, da mi odpustate, preden Vam odpustim.

(Ona da znak z roko, on ji položi svojo roko na glavo.)

Sygne, zberite se, blagoslovil Vas bom in božja milost naj bo z Vami!

(Ona se spusti in pade z glavo naprej na tla in obleži razprostrta in z iztegnjenimi rokami. On napravi počasi križ nad njo; rdeči žarki zahajajočega solnca prodirajo skozi okno.)

(Konec drugega dejanja)

Tretje dejanje

Sygne se je poročila s Turelureom. Napoleon je premagan in vojske zaveznikov stojijo pred Parizom. Poveljnik Pariza je Turelure. Kralj je poslal kot svojega odposlanca Georges de Coufontaine. Turelure se ne pogaja sam z njim, ampak poveri to nalogo Sygne. V zameno, da izroči Pariz, zahteva Turelure, da kralj priseže na konstitucijo in da se Georges odreče vsem svojim naslovom in premoženju v korist sina, ki se mu je pravkar rodil. Georges podpiše. Ko pa Turelure vstopi, strelja nanj. Sygne skoči pred Turelurea, da ga krije. Georgesova krogla jo zadene. Turelure ustrelji nazaj in Georges pade. Sygne umira.

Vrne se

Turelure. (Privzdigne Sygne pod pazduho in jo posadi v velik in globok naslanjač. On sam se vsede pred njo, in jo ostro gleda.)

4. prizor:

Turelure: Dober dan, Sygne

(Ona se napenja, kakor da bi rada govorila in ne more.)

Ali me slišiš? Ali ne maraš govoriti? Govori kljub temu, jaz ti lahko berem besede s tvojih ustnic.

(Ona govori brez glasu.)

Mrtev? George, če je mrtev?

(Znak.)

Žalibog, moram ti reči, da je tako.

(Besede na ustnicah.)

Mira Pregelj, Glava dečka (olje)

Duhovnik? Jaz ti povem, da je mrtev. Prepozno. Prepozno je.

Krogla ga je zadela v čelo. On je mrtev.

— Jaz sem živ.

Po tvoji zaslugi, ljuba Sygne.

(Molčanje.)

Brez duhovnika, brez izpovedi.

In v okoliščinah, žalibog! ki nam dajo majhno dvomiti o njegovem zveličanju.

(Molčanje.)

Kaj? Jaz te ne razumem.

Neskončna?

Da je božja usmiljenost neskončna? To je res, božja usmiljenost je neskončna.

Tudi njegova pravičnost. »Nescio vos«, stoji zapisano. »Jaz ne vem, kdo ste.«

Tako govori Oče.

(Molčanje.)

Zapisano. Lahko trdiš, da ni.

(Molčanje.)

Ampak, Sygne, kako ti moram biti jaz hvaležen!

Moje življenje si rešila za ceno svojega.

O skrivnost zakonske ljubezni! o požrtvovalnost, ki si vredna davnih časov!

O tebi je zapisano, kakor nekda o Rut: Pozabila bom svojo deželo in tvoji bogovi bodo moji bogovi.

Kaj je zate brat v primeri z možem, ki si si ga izbrala?